

ת"פ 24010/04/12 - מדינת ישראל נגד ח ס

בית משפט השלום ברמלה

06 אוקטובר 2014

ת"פ 24010-04-12 מדינת ישראל נ' ס

בפני כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ח ס

הנאשם

ב"כ המאשימה עו"ד יעקב שטרנברג

ב"כ הנאשם עו"ד מיטל וקנין

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתבה אישום בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ובאיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

על המתואר בעובדות כתב האישום הנאשם והמתלוננת היו בני זוג. בתאריך 14.4.12 בעקבות ויכוח בין הנאשם למתלוננת ניסתה המתלוננת לקחת חפיות סיגריות מכיס מכנסיו של הנאשם וכתוצאה מכך הופשלו מכנסיו. בתגובה סטר הנאשם על לחיה של המתלוננת והסב לה חבלות של ממש בדמות שריטה באף ושריטה על פניה. בהמשך איים הנאשם על המתלוננת שאם כתוצאה מפנייתה למשטרה יאבד את מקום עבודתו, הוא ידאג לכך שהיא תאבד את מקום עבודתה.

הצדדים נחלקו בשאלת הרשעתו או אי הרשעתו של הנאשם בדין.

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים סבורני כי לא ניתן במקרה דנן לבטל את הרשעתו של הנאשם בדין. בהתאם להלכת תמר כתב יש לבחון את חומרת מעשיו של הנאשם ואת הפגיעה הקונקרטיית בו ובתעסוקתו. שירות המבחן אמנם המליץ על סיום ההליך באי הרשעה ואולם לא שוכנעתי כי ניתן לעשות כן. ראשית מדובר בעבירה חמורה אשר העונש הקבוע

עמוד 1

בצידה הינו של 6 שנות מאסר. על ביהמ"ש להעביר מסר ברור וחד משמעי בדבר החומרה שבהרמת יד על בת זוג.

מבחינת הפגיעה התעסוקתית הקונקרטית בנאשם הרי שלא עולה מתסקיר שירותה מבחן כי קיימת פגיעה כאמור. שירות המבחן התייחס לפגיעה בדימויו העצמי של הנאשם ולפרמטרים נוספים אולם אין בהם כדי לעמוד במבחן הפגיעה הקונקרטית. גם מטיעוני ב"כ הנאשם לא עלה כי יש בידי ההגנה כדי לעמוד בנטל ההוכחה אשר מוטל עליה להראות פגיעה תעסוקתית קונקרטית. הנאשם עובד היום כמלגזן בחברה קמעונאית, בהכשרתו הוא גרפיקאי ולא הוכח כי הרשעה בדין תפגע בו בצורה בלתי מידתית.

אשר על כן ההרשעה נותרת על כנה.

בכל הנוגע לעונשו של הנאשם הרי שהערכים המוגנים הינם הגנה על שלמות גופה של המתלוננת ועל שלוות נפשה. פגיעה בערך המוגן הינה ממשית.

במסגרת הנסיבות אשר קשורות בביצוע העבירה נתתי דעתי לרקע למעשים אשר נבעו כפי הנראה מכך שהמתלוננת, במהלך נסיונה לקחת סיגריות מכיס מכנסיו של הנאשם, הפשילה את מכנסיו ובכך חש הנאשם תחושת השפלה.

מתחם העונש ההולם הנו החל ממאסר על תנאי ושל"צ וכלה ב- 7 חודשי מאסר בפועל.

על אף קיומם של התסקירים החיוביים לא קיימת הצדקה לחריגה לקולא מן המתחם.

במסגרת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה נתתי דעתי לכך שהנאשם הודה במעשים, נטל אחריות מלאה למעשיו ועבר הליך טיפולי שיקומי מוצלח בחסות שירות המבחן. עוד נתתי דעתי לחלוף הזמן.

באיזון בין השיקולים השונים סבורני כי מן הראוי להטיל על הנאשם צו של"צ לצד עונשים נלווים.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 3 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום עבירה מהעבירות בהן הורשע או כל עבירה של אלימות פיזית כלפי בת זוג.

2. צו של"צ בהיקף של 80 שעות. שירות המבחן יגיש לביהמ"ש תוכנית של"צ לאישור תוך חודש ימים ללא צורך בדיון המשך.

3. צו מבחן למשך שנה.

המזכירות תשלח העתק לשירות המבחן.

זכות ערעור לבימ"ש מחוזי תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ב תשרי תשע"ה, 06/10/2014 במעמד הנוכחים.

עמי קובו , סגן נשיאה